

ת"פ 51605/11/15 - מדינת ישראל נגד מרסל מיכאל בן ברוך

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 51605-11-15 מדינת ישראל נ' בן ברוך

בפני
המאשי
מה
מדינת ישראל
כבוד השופטת מרב גרינברג

ע"י ב"כ עו"ד רות שפיר ועו"ד ברק לקס

נגד

הנאשם
מרסל מיכאל בן ברוך

ע"י ב"כ עו"ד מירב נוסבוים

הכרעת דין

פתח דבר

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק.

ע"פ עובדות כתב האישום, ביום 29.3.15, בשעה 02:00, שהה הנאשם במועדון "קוסטנגה" באזור התעשייה בכפר-סבא. על רקע התנהלות הנאשם, ובין היתר ניפוץ כוס, התבקש ע"י בעלי המקום, מר ירין חזן, לעזוב לאלתר. הנאשם סירב ואיים על הבעלים שהוא גמור ויביא אנשים והוא לא יודע עם מי הוא הסתבך, תוך שהוא מקללו ומנסה להתקרב לעברו. משהוזעקה משטרה למקום, הנאשם סירב לבקשת השוטרת אוראל טסה להזדהות ובהמשך התקרב לעברה ואיים עליה כי יהרוג את כל השוטרים והמשטרה על הזין שלו. לאחר שהודיע לו השוטרת שהוא מעוכב, וביקשה מהפקח נח חיימסון לערוך חיפוש בכליו, איים גם עליו הנאשם באומרו לו שיהרוג את השוטרים ויראה לו מה זה ו"שכל 8 השוטרים שיהיו במשפט ימותו".

2. בהמשך הובא הנאשם לתחנת כפר-סבא, הנאשם פנה לפקח נח ואמר לו שיודע היכן הוא גר ושיראה לו. בהמשך, בחדר הסיור בתחנה, הפריע לשוטר חיים בן חמו שביקש לערוך עליו חיפוש בכך שדחפו באמצעות תיקו.

יריעת המחלוקת

3. מהמענה לכתב האישום ומגרסתו בעדותו, ניתן ללמוד שהנאשם אינו חולק על נוכחותו במקום ואף לא

עמוד 1

על כך שהתנהל בינו ובין בעל המקום דין ודברים, אלא שטוען שלא עשה דבר, סולק מהמקום בבושת פנים על לא עוול בכפו, לא איים על השוטרים ואף לא התנגד לחיפוש.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה, עו"ד שושן, עתרה, בסיכומיה בכתב, להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בהתבסס על עדותם האמינה של בעל המקום, השוטרים והפקחים. לשיטתה, עדויותיהם משלימות האחת את רעותה, בעוד גרסת הנאשם בלתי מהימנה, מיתממת ושקרית. כך ציינה בסיכומיה מספר סתירות בעדותו המלמדות על חוסר מהימנות בנקודות מהותיות. באשר לאי תפיסת מצלמות האבטחה מבעל המקום סבורה המאשימה, שאין מדובר במחדל וכי יש בידיה ראיות רבות וטובות שדי בהן.

5. מנגד, עתרה ב"כ הנאשם, עו"ד נוסבוים, להורות על זיכוי. בסיכומיה ביקש לראות בארוע, ארוע קטן ומינורי שהוצא מכלל פרופורציה בשל התנהלות פסולה של המעורבים בו, כלפי הנאשם. הנאשם אינו חולק שנכנס לפאב, אך נטען שהארוע של ניפוץ הכוס ארע במועד אחר וכי הוצא מהפאב אך ורק בשל היותו דמות חריגה, נוכח גילו, בין יושבי הפאב. עוד נטען, שהמתלונן קרא למשטרה כדי ללמד את הנאשם לקח לבל יעז לשוב למקום. ב"כ הנאשם עמדה על מספר מחדלי חקירה וביניהם אי תפיסת מצלמות האבטחה שפעלו במקום ואי חקירת אחרים שנכחו בפאב. באשר להתנהלות מול השוטרים, סבורה שעדויות השוטרת טסה והפקח חיימסון אינן מתיישבות ביניהן ועם עדויות נוספות. לטענתה הנאשם לא התלהם ולא איים, ולראיה שהגיע למקום השוטר בן חמו, הנאשם הסכים להתלוות אליו ללא כל בעיה. עוד עולה מטיעוני ב"כ הנאשם, שגם אם הנאשם התנהל מול השוטרים במקום ובתחנה באופן שאינו נאות, מדובר בהתנהלות מינורית שנבעה מתסכולו וכעסו על יחסם הלא מכבד כלפיו.

6. יצוין כי בשלב זה, מצאתי לקטוע סיכומי ההגנה ולאפשר לצדדים להידבר ביניהם אלא שבסופו של דבר, עמד הנאשם בכפירתו ובמסגרת השלמת סיכומיה, הדגישה הסנגורית עדותו העקבית של הנאשם ושבה ועתרה לזיכוי.

תמצית פרשת התביעה

7. מטעם התביעה העידו, כאמור, בעל המקום מר ירין חזן, השוטרים אורטל טסה וחיים בן חמו, הפקח נח חיימסון (להלן: "הפקח נח"), המתנדב אוזוחובסקי וכן גובה אמרות הנאשם, השוטר לירן כהן. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

משמדובר באירוע מתגלגל בן שלוש מערכות: בפאב מול בעל הפאב; מחוץ לפאב בהגיע כח השיטור, ובהמשך, בתחנת המשטרה- נבחן כל אחד ממעשי הנאשם, בנפרד.

מערכה ראשונה - בפאב

8. עד התביעה המרכזי לעניין זה, הינו בעל הפאב, מר ירין חזן (ע/ת1). העד סיפר בעדותו, שהכיר את הנאשם מאירוע קודם, מספר חודשים לפני כן, אז התנהג באופן אלים ולא נעים ושבר כוס בפאב. כשנכנס הנאשם לפאב, נוכח התנהלותו בפעם הקודמת, ביקש ממנו המתלונן לצאת אלא שהנאשם סירב ועל כן התקשר למשטרה. העד הוסיף שהנאשם ביקש להתעמת איתו, קרא לו בשמות גנאי ואיים עליו שיביא לו אנשים ושהוא לא יודע עם מי הסתבך, על כן התרחק ממנו והמתין למשטרה מחוץ לפאב. לאחר מכן, הנאשם התקרב אליו בצורה מאיימת, וכשהגיעו למקום שוטרים, הבחין שהנאשם לא שיתף איתם פעולה, קיללם ואיים עליהם.

9. עוד הוסיף, שהנאשם התקרב לשוטרת אוראל שנכחה במקום בצורה מאיימת וכי היה בטוח "**שהוא הולך לתקוף אותה**" (פרו', עמ' 7, ש' 4). במענה לשאלות ב"כ הנאשם בחקירתו הנגדית, השיב העד שראה בחזרתו של הנאשם לפאב, נוכח התנהלותו האלימה בפעם הקודמת, מעשה של חוצפה ועזות מצח וכי התקשר למשטרה מאחר שהנאשם סירב לצאת. עוד הסביר שביקש ממנו לצאת כדי למנוע התנהלות אלימה (עמ' 8, ש' 25-26) וכי הנאשם התנהל מולו באופן מאיים במלל ובמעשה, בכך שהמשיך והתקרב לעברו. העד שב והסביר שהנאשם התנהל מול השוטרת בצורה מאיימת "**בשלב זה הרגשתי שהוא יכול לדחוף אותה. השוטרת נגשה אליו ולא כמו בן אדם נורמטיבי הוא לא עצר אלא ניסה להתחמק, ברגע שהוא ניסה להתחמק השוטרת נגשה אליו, וכשהיא נגשה אליו הוא היה מאד תקיף אליה**" (עמ' 10, ש' 14-16). באשר לתיעוד האירוע, הסביר שעדכן המשטרה שפועלות במקום מצלמות אבטחה אך המשטרה פנתה אליו רק לאחר חודש והתיעוד כבר נמחק (עמ' 11, ש' 10-11).

מערכה שניה - השוטרים מגיעים לפאב

10. בהמשך לעדות המתלונן בעניין זה, העידה השוטרת אוראל טסה, סירת בתחנת כפר-סבא, שקיבלה דיווח על אדם שמתפרע בפאב. בהגיעה למקום פגשה במתלונן, שהיה נראה לה נסער וזה מסר לה שהנאשם מוכר לו ממקרה קודם, אז שתה בירה וניפץ את כוס השתייה ועל כן ביקש ממנו לצאת אלא שהנאשם סירב, איים עליו וקילל. השוטרת הבחינה בנאשם יוצא את המקום וכשקראה לו, לא נענה והמשיך ללכת. השוטרת ביקשה ממנו להזדהות אלא שהנאשם מיאן למסור מסמך מזהה "**התחיל להתנהג בתוקפנות, התקרב אליי בזמן שהוא אומר שהוא יזיין את המשטרה ויפגע בכל השוטרים**" (עמ' 14, ש' 2-3). השוטרת דיווחה על כך בקשר למפקדה, השוטר בן חמו, שביקש ממנה "להקפיא מצב" ולהמתין לו, על כן פנתה לנאשם וביקשה ממנו להמתין. לפי עדותה, הנאשם סירב ורצה ללכת לביתו, כשהגיע השוטר בן חמו, הסביר שהנאשם מוכר לו וביקש ממנו באדיבות להתלוות אליו לתחנה (ראה גם עדות השוטר בן חמו לעניין זה ודו"ח פעולה ת/3). עוד סיפרה שהנאשם סירב שייערך עליו חיפוש ע"י הפקח נח ואמר כי "**השוטרים טיפשים, מזדיינים ושיהרוג את כל המשטרה**" (שם, ש' 11-12). בחקירתה הנגדית הוסיפה, שהנאשם מסר לה שישב בתוך הפאב, שתה וראה

שצוחקים עליו ומשפילים אותו וכי לא זכרה שהריחה ממנו ריח של אלכוהול.

11. עוד העיד הפקח נח חיימסון (עת/5), באותה עת שימש כפקח עירוני וכיום, מנהל יחידת השיטור העירוני. העד הסביר שהכיר את הנאשם הכרות שטחית בלבד מאחר שהתגורר ברחוב סמוך לו ומאירועים קודמים. מדו"ח הפעולה (ת/7) שהוגש בהסכמה חלף חקירה ראשית, עולה, שהגיע למקום עם השוטרת אוראל, הבחין בנאשם מתרחק על אף בקשת השוטרת שיעצור, קרא לו בשמו וביקש שיעצור, כן הסריט במכשיר הטלפון שלו את כל האירוע. הנאשם נעצר ואמר לו שהוא מחפש אותו, התחיל להשתולל ואיים "כי יראה לו מי זה מיכאל ושכל ה-8 שוטרים שיהיו במשפט ימותו" (ת/7). בהמשך, בתחנת המשטרה, כשהנאשם הבחין בו, שוב קיללו. עוד ציין שלא הצליח להעביר הסרטון לחוקר לירן ויעשה זאת במועד מאוחר יותר. בחקירתו הנגדית, עמד הפקח על כך ששמע מהמתלונן שהנאשם איים על לקוחות במקום, טען כי אין לו כל דעה קדומה על הנאשם וכי תיעד בדו"ח רק את התנהלות הנאשם כלפיו. באשר לצילומים, הסביר שהנושא פרח מראשו ומאז החליף מכשיר ועל כן לא נשמר תיעוד האירוע.

מערכה שלישית - בתחנת המשטרה

12. השוטר בן חמו סיפר בעדותו, שמשרת כראש משמרת במחלק הסיור בתחנת כפר-סבא כ-20 שנה וכי נתקל בנאשם באירועים קודמים. למקום הגיע יחד עם המתנדב אוזוחובסקי, הסביר לנאשם שהוא מעוכב וזה הסכים להתלוות אליו לתחנה. עוד הבהיר שערך על הנאשם בשטח חיפוש ראשוני ובתחנה ביקש לבצע חיפוש מקיף יותר. מדו"ח הפעולה ת/3 שנרשם ע"י העד עולה שבתגובה לחיפוש, הנאשם דחף אותו עם תיקו, קילל והשתולל כי "יזיין את משטרת כ"ס ואת אמא שלכם, זונות". נוכח התנהלותו האלימה, הודיע לו העד שחשוד בעבירה של תקיפת שוטר והחליט לעוצרו. העד הבהיר בחקירתו הנגדית, כי אם הנאשם לא היה מתנהג באלימות בתחנה, היה נחקר ומשתחרר. העד שלל טענת ב"כ הנאשם שבוצע על הנאשם חיפוש משפיל בהפשטה לו הנאשם התנגד. עוד העיד המתנדב אוזוחובסקי שנכח באירוע בתחנה ובפאב, כי הבחין בנאשם דוחף את השוטר בן חמו באמצעות תיקו בתחנה (מזכר ת/4) וכי לא זוכר דבר מה חריג מעבר לכך.

13. השוטר לירן כהן (עת/4), אישר שגבה מהנאשם שתי הודעות-הראשונה, נקטעה לצורך התייעצות עם סנגור, ת/5, מיום 29.3.15 שעה 05:10 ות/6, שנגבתה כשעה לאחר מכן, בשעה 06:18. העד אישר כי הריח מהנאשם אלכוהול, עוד הבהיר שלא הייתה נחיצות בתפיסת מצלמות האבטחה בפאב מאחר שמתעדות רק תיעוד חזותי והתלונה כנגד הנאשם הייתה על השמעת מלל של איומים וקללות ולא מעבר. העד הוסיף, שלא תפס מהפקח נח את הסרטון שצילם את הארוע וכי לא היה עד לכל חיפוש שנערך על גופו של הנאשם.

פרשת הגנה

14. מהנאשם נגבו שתי אמרות בהפרש של שעה, באמרתו ת/6, שנגבתה לאחר שהתייעץ עם סנגור, סיפר שישב בפאב ולאחר 10 דקות, ביקש ממנו בעל הפאב שייצא החוצה והזמין את חבריו שיאיימו עליו, על כן נכנס לדיכאון ויצא משם. כשרצה ללכת הביתה, הגיעו השוטרים והכניסו אותו לניידת. הנאשם הכחיש שאיים על בעל הפאב וטען שאמר לו כי המשטרה לא בידיים שלו והוא לא שולט על העולם (ת/6, עמ' 2, ש' 26-27). עוד הכחיש שאיים על השוטרים, טען שלא ידע שביקשו לבצע עליו חיפוש וכי השוטרים ובעל הפאב התייחסו אליו באכזריות.

15. בעדותו סיפר, כי הגיע לפאב כדי לאכול ולשתות, אחרי כדקה ניגש אליו מישהו שהבין שהוא בעל הפאב וביקש ממנו לצאת, תחילה בשקט ולאחר מכן בצרחות. הנאשם טען, כי לא ידע מי הוא אלא כשהעיד במשפטו. עוד הוסיף שלאחר מכן באו שני חברים של בעל הפאב ואמרו לו שהם מצטערים והוא צריך לצאת, מאחר שנבהל מהצרחות ונכנס לדכאון, פנה לצאת. הנאשם טען שהמתלונן האשים אותו שהוא מוכר סמים וכי זו הפעם הראשונה שהיה בפאב, כשהגיעו שוטרים זוכר שאזקו אותו ולקחו אותו לתחנת המשטרה. באשר לחקירה, טען שזוכר שהחוקר החשיד אותו בכך שהחזיק סם, אמר לו להתפשט וכך עשה. הנאשם הכחיש שבין יציאתו מהפאב ועד הגעתו לתחנה פנה לשוטרים. הנאשם הוסיף שגר לבדו, חושש מאז משוטרים ונמנע מלצאת את ביתו בלילות. באשר לפקח נח, טוען שלא התערב ולא ניגש אליו (עמ' 38) וכן לא זוכר כל אינטראקציה עם השוטר בן חמו. בהקשר להתנהלותו בתחנה, טוען שהשוטר בן חמו לא ביקש לערוך עליו חיפוש ומי שערך עליו חיפוש הוא רק החוקר לירן.

16. בחקירתו הנגדית הבהיר, שבמהלך הארוע שיער שהמתלונן הוא בעל הפאב וכשראה אותו בבית המשפט, זיהה אותו והבין שהעריך נכונה. עוד הוסיף שהיו עם בעל הפאב שלושה חברים שהוציאו אותו באלימות קשה וצעקות (עמ' 41, ש' 7-8) ובהמשך סיפר ש"ראיתי את הבריון הזה והבריונים שלו צועקים וצורחים ומאיימים בוודאי שאני אפחד מהם" (עמ' 42, ש' 13-14). הנאשם אישר שהוצאתו מהפאב הכעיסה והשפילה אותו אך לא מעבר לכך. כמענה לתמיהת התובעת בחקירה הנגדית ביחס לטענתו שנחקר בחשד להחזקת סם הגם שאין כך הדבר, משיב הנאשם כי לחוקר יש זיכרון סלקטיבי (עמ' 43, ש' 25). עוד הוסיף שאינו סבור שהשוטרים משקרים כשטוענים כלפיו שאיים עליהם וכי אין לו הסבר מדוע בעל הפאב המשיך להתקשר למשטרה אם עזב מיידית את הפאב כטענתו (עמ' 45).

דין והכרעה

17. כידוע, במשפט הפלילי, מוטל נטל השכנוע על כתפי המאשימה והיא יוצאת ידי חובתה כאשר יש בחומר הראיות כדי להוכיח את כל יסודות העבירה במידה שלמעלה מספק סביר. לאחר ששמעתי ראיות הצדדים וטיעוניהם, שוכנעתי לקבל את גרסת עדי התביעה, באופן המאפשר לקבוע ממצאים לחובת הנאשם במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי.

18. מצאתי ליתן אמון מלא בעדויות עדי התביעה אשר תיארו את השתלשלות האירועים כהווייתם באופן אמין, עקבי וסדור. הנאשם, מנגד, הציג גרסה המכחישה באופן גורף כלל המעשים שיוחסו לו, לא היה בגרסתו הסבר מניח את הדעת לטענתו, כי עדויות עדי התביעה אינן עדויות אמת והתעקשותו שלא עשה דבר מכל שיוחס לו על ידי עדי התביעה, בלתי אמינה ואינה הגיונית בנסיבות העניין.

19. המתלונן, בעל הפאב, תיאר בעדותו תיאור אותנטי וכן של השתלשלות העניינים. כך, בניגוד לאמור בכתב האישום, הבהיר שהנאשם שבר כוס בפאב בסיטואציה אחרת שארעה לפני מספר חודשים וכי לא היה בהתנהלותו באותו הערב, טרם ביקש ממנו לצאת, כל פסול. גם אם אקבל טענת הנאשם, לפיה לא היה מקום לדרוש יציאתו מהפאב ומדובר באקט מעליב, התנהלותו בהמשך מלמדת, שאותו פוטנציאל להתנהלות אלימה שממנו חשש המתלונן, התממש נוכח תגובתו הבוטה לבקשתו.

20. אין ספק בלבי שלבעל הפאב לא היה כל רצון לערב את המשטרה ובכך להעכיר האווירה בפאב אלא נוכח התנהלותו המאיימת של הנאשם, תחושתו שאינו יכול להתמודד עמו לבדו וחששו ממנו. התרשמתי שהמתלונן ניסה להרחיק עצמו ככל שניתן מעימות מילולי או פיזי עם הנאשם, כך גם לדברי הנאשם, ביקש ממנו לעזוב את הפאב ולא דרש זאת ממנו בבוטות (ראו עדות הנאשם, עמ' 35, ש' 30; עדות העד- עמ' 6, ש' 17). אינני מאמינה לנאשם שהמתלונן עירב בעניין את חבריו כטענתו, ומצאתי בנקודה זו סתירות מהותיות בגרסת הנאשם, כשתחילה טען שניגשו אליו שניים מחבריו של המתלונן, התנצלו לפניו וביקשו ממנו לעזוב את המקום (עמ' 36, ש' 7), ובהמשך עדותו שינה טעמו וטען שמדובר בבריונים שנהגו בו באלימות קשה ובצעקות (עמ' 41, עמ' 42). כמו-כן, אינני מאמינה לנאשם שהמתלונן צעק וצרח עליו כדי להחיש יציאתו מהפאב, כשכל התנהלותו של המתלונן מלמדת שניסה לעשות כן בלי לגרום מהומה או למשוך תשומת לבם של יתר המבלים בפאב. על יסוד עדות המתלונן אני קובעת שהנאשם איים עליו במלל ובמעשה, ע"י ניסיונותיו להתקרב אליו באופן שנתפס ע"י המתלונן מטיל אימה וחשש.

21. לא מצאתי כל מחדל בהתנהלות המתלונן באשר לאי העברת התיעוד החזותי של האירוע לידי המשטרה. המתלונן עדכן מיידית את השוטרים, שבפאב פועלות מצלמות אבטחה אך לא נדרש להביא הסרטונים למשטרה. בהמשך, כשנתבקש לעשות כן, הסביר שהסרט נמחק נוכח חלוף הזמן.

22. עדותה של השוטרת אורטל, המחוזקת על ידי עדות המתלונן, הפקח נח והשוטר בן חמו, מגוללת השתלשלות האירוע מחוץ לפאב, כהווייתה. בהתאם לעדויות, אני קובעת שהנאשם ניסה לעזוב את המקום על אף בקשה מפורשת של השוטרת שיעצור, וכי בהמשך קילל ואיים עליה שיהרוג את כל השוטרים וכן איים על הפקח נח כמפורט בעדותו (עמ' 32). כח השיטור פעל כשורה, כשדיווח על ההתרחשות למפקדו, השוטר בן חמו, זה, ככל הנראה על רקע הכרות קודמת עם הנאשם, ביקש מהם לחדול מאינטראקציה עם הנאשם ו"להקפיא מצב" ואכן כשהגיע למקום, הסכים הנאשם להתלוות לחקירה במשטרה ללא כל התנגדות.

23. ב"כ הנאשם ייחסה בסיכומיה חלק נכבד להתנהלות הפקח חיימסון, דברים דומים נטענו כלפי

התנהלותו מול הנאשם, גם במסגרת חקירתו הנגדית. בפועל, לא מצאתי בטיעונים אלו כל ממש. ראשית, הסבר הפקח נח -כי האינטראקציה שלו עם הנאשם הייתה צרה ומצומצמת והסתכמה בכך שביקש לערוך עליו חיפוש לבקשת השוטר ובהמשך דברי האיומים והקללות שהשמיע הנאשם כלפיו- מקובל עלי. שנית, הנאשם בעדותו לא זכר כל מפגש עם הפקח נח, לא טען שהתנכל לו ואף שלא ששוחח איתו (עמ' 38). על כן לא ברור על מה יצא קצפה של ב"כ הנאשם כנגד הפקח, שעה שהנאשם לא טוען כך.

24. במצב דברים זה, מצאתי לקבוע שהנאשם נקט בלשון מאיימת כלפי השוטר והפקח והכשיל עבודתם בכך שסירב להזדהות ולא נשמע להוראת השוטר לעצור.

25. למסקנה דומה הגעתי גם ביחס להתנהלות הנאשם בתחנת המשטרה. השוטר בן חמו, סייר ותיק, סיפר בעדותו ובדו"ח הפעולה שערך (ת/7), ששעה שביקש לערוך חיפוש כמתחייב על הנאשם, לאחר עיכובו, זה סירב ודחף אותו באמצעות תיקו. עדות השוטר בן חמו מקובלת עלי ומחוזקת משמעותית ע"י עדות המתנדב אוחונובסקי שהיה עד לאירוע התקיפה. רק כפסע בין מעשה אלימות זה לעבירה חמורה של תקיפת שוטר וטוב עשתה המאשימה שנאותה לראות בהתנהלות הנאשם כמעשה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בלבד.

26. הנאשם נכשל במתן הסבר הגיוני כנגד עדויות עדי התביעה. טענתו שלא עשה דבר משיוחס לו, מהאיומים על בעל הפאב, עבור למעשי האיומים והפרעה לעבודת השוטר אורטל והפקח נח, וכלה בהתנהלותו האלימה כלפי השוטר בן חמו, אינה מתיישבת עם צבר ראיות ועדויות התביעה שקבעתי שמהימנותן גבוהה.

27. כאמור, למסה מצטברת של עדויות התביעה משקל נכבד, כשכל מי שנקלע בדרכו של הנאשם באותו לילה, זכה ממנו ליחס מאיים ובוטה. האירוע אמנם מחולק לשלוש סיטואציות שונות אבל הנאשם נקט בהתנהגות אלימה דומה ופסולה. הנאשם הודה בעדותו שהשוטרים לא שיקרו בעדויותיהם, אך לא הסביר מה להם, לכלל עדי התביעה, שאין להם דבר וחצי דבר כנגדו, שיחברו יחדיו להרע לו ולטפול עליו האשמות שווא. עדויות עדי התביעה, כל אחת בזכות עצמה וכולן יחד, משמשות מסד יציב ואיתן להרשעת הנאשם בכלל המעשים המיוחסים לו.

28. צודקת ב"כ הנאשם בטענתה שמדובר באירוע מיותר ומינורי. לולא התנהלות הנאשם, לא היו מגיעים הדברים כלל לפתחו של בית המשפט. לו היה הנאשם יוצא את הפאב כבקשת המתלונן- דיינו, לו היה שועה להוראת השוטר ונמנע מלאיים ולקלל- דיינו, לו היה מתנהל כנדרש בתחנת המשטרה ולא פועל באלימות כלפי אחראי המשמרת- דיינו, אלא שהנאשם סרב, איים, קילל והפריע, ובכך החמיר מצבו עד כדי החלטה לעוצרו.

29. לא מצאתי לקבוע מסמרות בשאלה האם ברקע התנהלות הנאשם, שתיה לשוכרה שהובילה להתנהגות פסולה. התרשמתי מנאשם בודד, המעיד על עצמו כשרוי, לעיתים, בעצב ובתסכול, ונראה שסילוקו מהפאב, השפילו ועורר בו כעס רב שהתבטא בהתנהגות בוטה ומאיימת כלפי עדי התביעה השונים. תסכולו אולי מובן אך לא התנהלותו פורצת הגבולות.

30. טוב הייתה עושה המשטרה לו הייתה תופסת את סרטון האבטחה בפאב והסרטון שצילם הפקח נח במכשיר הטלפון שלו. גם אם נאספו די עדויות וגם אם, כטענת החוקר לירון, לא מדובר בסרטון שמע, עדיף היה לתפוס, לצפות ולהחליט ולא לפעול בעצלתיים ובסופו של דבר לפנות למתלונן ולפקח, לאחר שחלף זמן והסרטונים נמחקו. עם זאת, לא אראה בכך מחדל חקירה שבכוחו לפגום בתשתית הראייתית האיתנה שהוצגה ע"י המאשימה בתיק זה. הדברים נכונים גם ביחס לטענת ההגנה שהיה מקום לחקור את באי הפאב, פעולה שלא מצאתי לה כל נחיצות ולא הייתה דרושה נוכח גרסאות המתלונן והנאשם.

31. אני דוחה טענת הנאשם, לפיה ערך עליו החוקר לירן חיפוש משפיל בהפשטה. כידוע, והדברים עלו מעדויות השוטר בן חמו והחוקר, אין החוקר מבצע הליך החיפוש ובוודאי לא בחדר החקירות. השוטר בן חמו אישר שערך על הנאשם חיפוש אלא שהנאשם לא זכר זאת וטענתו בעניין זה בלתי הגיונית ואינה מתיישבת עם הראיות. מסקנתי דומה גם ביחס לטענת הנאשם שהוחשד בעבירות סם כשאינו לטענה זו כל זכר בראיות ובחקירתו.

32. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי עובדות כתב האישום הוכחו לפניי מעבר לספק סביר.

אמנם הנאשם ביצע מספר מעשי איומים כלפי מושאים שונים: המתלונן, השוטרת והפקח ואף הפריע לעבודת מספר שוטרים אך מדובר במסכת אירועים אחת.

33. **אשר על כן, על יסוד כלל הטעמים שהובאו לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו: איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק והפרעה לשוטר - עבירה לפי סעיף 275 לחוק.**

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.